

Ája!

ÁRNI GREGERSEN

Henrik Old – hetta havi eg skrivað til tín at lesa, men eg havi onki ímóti at Hilmar Eliassen eisini lesur við.

Skal beinanvegin siga, at hetta hevur onki við Holland at gera og at heldur onki hollendskt orð verður brúkt í hesum stubba.

Nei, hetta snýr seg um føroysk viðurskiftir: tænastustøði og okkara máti at skipa hetta evarska litla samfelagið.

Fór við Smyrli í seinastu viku úr Havn suður á Krambatanga við. Eitt frálíkt skip at ferðast við. Í hvussu so er sum eg upplivi tað, tær triggjar-fýra ferðir um árið eg ferðist til Suðuroyar.

Hendan dagin, beint eftir middag, var Smyril seinkaður ein hálvan tíma, men fyri mítt viðkomandi hevði tað ongan týðning.

Vit vóru nøkur fólk, sum bíðaðu, men tá ið hann sigldi var alt í finasta lagi. Gott veður og gott huglag umborð.

Vit sótu nøkur saman og tosaðu um, at vit áttu at fáa okkum ein bita á vegnum suður

á Krambatanga. Onkur helt vit áttu at bíða eina løtu, tí dagurin fór at verða langur og vit skuldu norðuraftur við leigaðum báti, har vit ikki væntaðu at fáa nakað at eta.

Knappliga ljóðar í hátalaranum umborð á Smyrli: Kafeteria á dekk 6 letur aftur um 10 minuttir.

Vit hugdu hvør uppá annan og undraðust á, hvat hetta var fyri nakað. Hetta var helst eitt mistak, men fyri at tryggja okkum, at búkurin fekk tað, sum honum tørvaði, fóru vit í kafeteria. Jú tað var rætt, tey stongu um eina løtu.

Vit høvdu ikki siglt hálvan vegin og almenna Strandferðslan avgjórði at lata einastu inntøkukelduna umborð aftur.

Hugsa vit tænastustøði, so er hetta langtuttanfyri mark. Í veruleikanum er hetta at halda ferðafólkini umborð á snotuligu ferjuni, Smyril, fyri ta turru rukku.

Sæð út frá einum handilsligum sjónarhorni, so kann ein siga, at kafeteria er einsamalt og hevur í veruleikanum ferðafólkini sum gíðslar umborð. Skuldu vit keypa okkurt, so er bert ein veitari.

Árni Gregersen,
journalistur,
skrivar

©Álvur Haraldsen

Heldur nakar, at ein privatur handilsmaður hevði valt hesa loysnina. Nei, hann hevði roynt at hála so nógvan pening úr okkara lummum sum møguligt, teir tveir tímarnar vit noyddust at vera umborð á vegnum suður.

Men okkara almenna reiðarí, sum hevur til endamáls at tæna borgarunum í Føroyum, hugsar?

Lat tey bara sita við turran munn.

Tað er ilt at skilja, at slíkt hendir. Eg veit sjálvandi, at Henrik Old og Hilmar Eliassen fara at tosa um sáttmálar og hvílitíð. Tað kann gott vera, men fyri tað fyrsta so eru tit sjálvir við at samráðast um sáttmálar og í øðrum lagi, so eru tit leiðarar, sum skulu skipa arbeiðið innanfyri sáttmálarnar.

Handan nemma loysnin við,

at so má tað ganga útyvir tey ferðandi, kann als ikki góðtakast

Er tað so, so er talan um vánaliga leiðslu.

(Skal her leggja afturat, at eg havi fingið at vita frá fleiri, at hetta als ikki er nakað eindømi – hetta hendir ofta – eisini dagin fyri eg fór suður við Smyrli)

Eg kom suður og livi eisini við elendigari tænastu, men hetta líkist svartasta ongum. Og tit sum leiðarar skulu ikki siga, at hetta er so smátt, at hetta er ongantíð komið á tykkara borð.

Tað passar ikki. Tit hava saman við borgarstjóranum í Havn í summar fyllt fjølmiðlarnar við orðagangi um eina rokning fyri havnapengar hjá Ternuni.

Spinn rópast slíkt í dag. Eitt reiðarí við almennum

pengum í 10-tals milljónum og ein kommuna, sum arbeiðir við eini figgjarætlan uppá skjótt eina milljard.

Gor og gall og “Góða mamma, tað var ikki eg”.

30.000 krónur um árið svarar til 2500 krónur um mánaðin ella 80 krónur um dagin.

Hvat billa tit tykkum inn?

Hav kafeteria opið umborð á Smyrli allan vegin, sel tveir kyllingar við kips, so er hatta loyst.

(NB! Hetta er eitt sindur av grenji, tað veit eg væl. Og legg til merkis, eg fór bara suður við Smyrli. Norðaftur fór eg við leigaðum átti. Og tá ið ein ikki skal gjalda ferðaseðil úr Havn til Suðuroyar, so var hetta ein gratis túrur suður)

Nýggjur føroyskur filmfestivalur til frama fyri ymisleika

BARBARA HOLM

– Hetta byrjaði við, at eg ikki kendi meg aftur í filmunum, sum vórðu vístur í Føroyum, segði stovnarin Nadia Abraham, sum stendur á odda fyri stóra festivalinum Faroe Island International Minority Film Festival, sum fer av bakkastokki 7. september í ár.

– Á ungum árum brúkti eg nógva tíð í biografinum. Har eygleiddi eg vøkru, ljóshærdu damsel-in-distress forelska seg í flotta, sterka manninum. Eftir at hava ferðast runt heimin, byrjaði eg at skilja hesa einsháttaðu áskoðanina av veruleikanum. Sum queer, rasublandað og sjálvbjargin, var eg ongantíð umboðað í hesum gomlu filmunum, og ei heldur siggi eg stórar broytingar í nútíðargildum. Eg ynski at broyta hetta, og eg trúgvi veruliga, at biografin er ein pallur, hvar tað letur seg gera, skrivar Nadia Abraham, í faldaranum fyri festivalin.

Í døgnum 7. - 10. september verður Perlan karmur um eina ógvuliga fjølbroytta løtu í høvuðsstaðnum. Tí hesar dagar sleppa áskoðarar at kaga inn í svensk, amerikanska

filmin KIKI, sum snýr seg um, hvussu latín-afroamerikanskur queer ungdomur í gøtum í New York trívist í hesum døgum.

Hvørjum brenna tey fyri og hvar koma tey saman? Vit siggja eisini søguna um Xolani, sum er ein afrikanskur maður, sum stendur

á einum vegamóti, tí hann skal velja ímillum siðbundna stammulívið og sína egnu sannføring. Hetta eru bara tveir av fleiri altjóða filmum, sum verða vístir hesar dagar.

Men tað eru ikki einans mongu filmarnir, sum fara at merkja sjálvan festivalin. Tí aftrat hesum verða listaframsýningar av ymiskum slag, fleiri altjóða gestir koma til Føroya og hesi skulu luttaka í pallborðsfundi. Evnið til tann fundin er: At hava við eina heimskreppu at gera – kvinnur í filmi.

Um evnið skriva fyrireikararnir soleiðis:

"Vit eru mitt í einari heimskreppu við stóðugt vaksandi fremmandahatri og homofobia. Litt fólk og samkynd litt fólk eru marginaliseraðir minnilutabólkar, sum eru harðast raktir. Hvussu kunnu vit gera okkara í hesum heimsfevnandi trupulleika? Hvør er okkara ábyrgd sum heimsins borgarar, listafólk, leikstjórar og aktivistar. Hví er hetta umrøðuevni áhugavert í Føroyum?"

Les meira um filmfestivalin á fimff.fo